

① שמות יב בא
מא ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל
שמרים הוא ליהוה להוציאם
מארץ מצרים הוא הקללה הגדלה
ליהוה שמרים לכל בני ישראל
לדורתם: פ

(22) יוֹטוּהוּ בֶן עֲוִיאל -
 סִבְיָתָהּ הָיָה רַחֵם לְבָרְכָהּ וְלִפְנֵיהֶם חֲסִידָהּ עַל
 הַיּוֹדֵה הָיָה עִסָּה וְיָדוֹן שִׁלְחָהּ וְלִפְנֵיהֶם חֲסִידָהּ עַל
 אֲחֵיהֶם מִן הָאֵל וְלִפְנֵיהֶם חֲסִידָהּ עַל
 לִפְנֵיהֶם חֲסִידָהּ עַל לִפְנֵיהֶם חֲסִידָהּ עַל
 לִפְנֵיהֶם חֲסִידָהּ עַל לִפְנֵיהֶם חֲסִידָהּ עַל

3 איז ויקרא כד אמור

יב־אֵינִי עֹשֶׂהָ : כִּמְד־אֶל־עֲלֻמָּה
וְלֹא־סִדְרִים וְהִפֵּעַ כִּמְד־אֶל־
אֲבוֹ עֲזֵרָא (123)
(כֵּן) סִיפָה : מִשָּׁן
וְנִמְנִיבֵהּ מִשָּׁן שִׁמְרָ מִשָּׁה :
כִּדְרִים : הֵם מַעֲרֻכֹת כִּסְנִים
וְהַרְגִּים וְיִדְוֹ וְהִדְרָ :
וְהַרְגִּים וְיִדְוֹ וְהִדְרָ :

אונקלוס
 (41)
 164
 וספרותיה במשכן זמנא יסדר
 ומה אהרן מרמאש ער צפרא
 קרם יי תדירא קים עלם
 לזריכו: ועל מנרתא דבימא
 יסדר יח בוצינא קרם יי
 תדירא:

אמר לו ודבר אתה מאנשים כאלה אנשים יצחק ויעקב ודבורה את
בני ישראל מהם בשרם ודם ויפסדו ויפסדו ויפסדו ויפסדו ויפסדו
המטרים את ארץ כנען, אך אשר את יעקב את זה וזה וזה בשרם
דמם, והלא מהם בשרם, ואמר כך במה אלפי נביאים אחרים מהם
על ימיהם, מיעדם במלך חוב, ויעתם וקשה לבשר אותם.
אנשי מאנשים בכל מי שחכם, והדברים אלה:

נתיב התורה סדר א

...סמני כי התורה היא
נצחית יהיה נחמד ואיך יהיה
דר במצויו חתו ענין התורה.
סדר האדם, כך התורה היא
התורה היא סדר הכל...

ר' הוא דבר אחד מקושר. כמו שהיה
 יציר אחד כי התורה אחת היא.
 וסוד מאמרות אשר מספר עשרה
 נוצר. אחד מסוד ומקשר וסוד
 ונברא ביורו מאמרות. מזה יש לך
 קיום ששומים הסדר שסוד הקס
 ולם בזה מקיימים כל העולם. המן
 שרם הם יוצאים מן התורה ועוברים
 דר' השם יתברך. בזה מתחבין כל
 העולם הוא אחד מקושר ומסודר.
 ששודר השם יתברך דבר זה הוא

לפי שיש חילוק בין המצב אשר יבוא מן השמים
אלו, אך הדבר כן כלל:

אבל כמו שיש לעולם הטבע סדר מסודר נהג על פי מסעו כל יום לנשים סדר גם כן. כי הנשים בעולם, במה שיש לעולם קשר וחבר. והתאחדות עם העולם (גדול, ויש להם סדר מסודר כן אין הדבר הזה רק בסדר מסודר, וממנו לא יתורסרו הנשים רק בזמן כן והנשים ואינם הברדס, וכאשר נתן להם יחברך הבן לישראל אל האמר כלל שלא היה זה בסדר. הראוי בסדר, וזהו סדר דלם אז יצא חזק לנציאות אשר ראוי שיהיה נהג. כי כשם שראוי לעולם להיות נהג על פי מה שהנחת, כך ראוי לישראל במה שהם דבקים בעולם הבעל לעולם להם-גם מסודרים. הנה זה לנשים סדר כסודר כן הנה יחברך, ואיך ידבר כן הנשים יקרא שער מנצחיהם, כי אלו אומרים כי הכל בסדר מסודר כן הנה יחברך

הגדה של פסח (12) מעשה נסים - (כ"ד יעמ"ח הש"ס)

מרור זה יפלה בבן שמקודם כי
ראוי שיביא אליהם המרור לזכר
המרירות ד'מררו לחן ויבסם שבים מקודם
ואח"כ אליהם כפכם והמלח שבו לזכר
הנאולה שבים אח"כ. ונראה דזכר נא
לזכרות
שאינו חזי מושבו ע"הר מכנאולה מחמת

[illegible]

מרוץ זה יפלה בנאן שמקודש ביה
 ראוי שיהיה אצילת המרוץ לגבר
 המהירות דרימרו אהן חייבים שיהיה מקודש
 ואח"כ אצילת בכסם והמלש שוא לגבר
 כנאולה שיהיה אח"כ וזכאל דוד בנא להורות
 שאין אהן מושין שיקר כנאולה שממח
 שנילנו מהמרידות רק
 שיקר כנאולה ופסנה
 אצילת כנאולה הוא
 מה שנקריו לשדרים
 לו יתבדך ולקח אהיה
 לו לשם זה הוא
 מוכס אף אה היינו
 מלרים וארים במלרים
 כי זה נחשב לטובה
 מחל כל אחר נחלם כי
 מחל"כ אה היינו
 עושים מחילס כוכר
 להמרידות ואחר כן
 לכנאולה היה מורה
 שסמינו מיקר מה
 שאלא מהמרידות לכן
 שיסן מקודש וזה
 לנאולס נהורות חשיב
 שובב כנאולה שוא
 מנהוגת כמ"ס נפיק

רשעים כינו ואז זה סוף כלל למה שהיה
מזירות מקדש וחל"כ לזו שושן וזר למה
היכלו מחירות לבורות כי זה רק ספל
-כפיקים הוא הנאולה מה שנקינו
לשכרים לז' ומוכס יראה מהמירות
בוא ספל :

פסח - חזון חרותנו

זמן חרותנו

ב. מי הגדה של פסח מרים

כך אבחנו על בנים ולב בנים על אבותינו ומלאכי נביא, והוא יסוד המסורה בדבר באי תבנית הכנת כוס בליה היה.

גילוי שכינה של הליה היה שונה ונבדל מכל מיני גילויים של שכינה שאפשר להבחין בכל השנה כולה, תלוי של הליה הוא גילוי מלא של האחדות העולמית, הכביה בבנינו ובעמנו, ושבתי בארץ מצרים אי ולא מלאך אי ולא שרף אי ולא השליח, וכן הוא בכל שנה ושנה לכל אחד מישראל לפנים דרגה ידלי.

10

בחג הקדוש הזה מרגישים כי הכל בא בשלימות נמורה רק מאתו יתום, בלי שום צורך של הוספה מצד האדם, בזמן יש גם התעוררות עצמית, חוספת המיחזק, אבל מזה היא כוחת שריא בלי שום תוספת מצדו, וכל תוספת הרי היא בכל יראה וכל ימצא.

11

בחג המצות וכל משמורתו, הן הכלל והן הפרט, כל אחד מיישאל גם אשר בכל השנה איננו זוכה להיות נאל חמיני עבדות שאניס - בס הקדוש הזה תהיו משמורתי למחר, וכל הידוע להיות מקטיב אחת לימים האלה, מוצל הוא מכל מיני לחץ ושעבוד והוא לקוח ומשעבד להשיג, שהוא האושר היחיד גדול והחירות היחיד נמצא להגיע למדינת עבריה.

הימים עבין שבת הגדול שחל בעשור ער פסח שרס ר' מיס יס בהס המגלה של ר' מיס עבין יחיל לטוכות, שאגלות מצד עצמו, ומפני נבואות אין אנו משיגים אותם, ולפיכך הם ימי הכנה למצות, שכן ענין ההכנה נאגב מאד להשגה מכל מה שיש לנו שיה ושיג, בימי ההכנה תהנו כעבר לפני המלך ובשעת קיום המצוה - כשר לפני המלך.

2

ביום ארבעה עשר ערב הפסח מביקה הארץ וזירא דארס קדמיה לפני החמא, ולפיכך נקרא בחורה ראשון, אן ביום הראשון חשבונו שאור מביקס (שמות י"ב, ט"ז) וראשון דמטיקרא משמע לפני מאדס הראשון שאחר הראשון ארס תולד ועין פחיס ה, א וברשי שס.

3

כל סדר הליכה מזה ומרוק, ר' כוסות הגדה, מביא זרמים של קודש לכל השנה כולה, להיות גם בכל השנה כולה די קודש בדיקות אחת להשיג, מצות אכילת מצה מדויקה את האדם מכל מיני התעוררות והתפעלות אנושיות, תורה וכל מדה רעה, היא מעמידה אותו על העדגס היחיד נמלה, להרגיש את העצמיות עמוק עמוק בקרב כליותיו ולבנו, שכל לעשות דבר גדול וסמן נגד רצונו יתום, להיות עבו להטט יחבדן ולא עבו לעבדים.

4

בליה הזה מתקמץ הלחב הקדוש של הציגור הנפי של ישראל, הוא זרס הקדש הורס בכל אחד מישראל מהאבות הקדושים אבותם 'צחק ויעקב בליה הזה מתענין כל בן ומתעסק לעמוד על סוד קדושים של שיבת אמונים הדרת קודש, כנגד ארבעה בנים ייברה תורה - אפי הרשע, אם כי נראה ששואל ברשעות ובליצנות, הרי בפנימיות הוא מחכה להשבת הדרת העשרה ולכן הוא שואל, הליה הזה הוא הליה המיוחד להשבת בנים לאבות ואבות לבניהם: עבודת הקודש והעזרה לאלי הנביא, והשיב

8

בליה הזה מתעוררים כל ישראל בעשרת תפארת אייר הקדוש של ארץ ישראל ובאור הקדש של מקום המקדש, כמא כבוד מרוס מראשון מקום מקדשני ינרטי י"ב, וכל אלה הידועים לערוך את הסדר הנפלא של הליה בקדושת המשכה ובחירות הדינים לכל פרסיהם ודקדוקיהם, מרגשים את קדושת ארץ ישראל בכל מקום שרס כאילו נמצאים ממש בארץ ישראל עין חרגוס יתנו שמות שס, שחולס בבית ר' בחצות אלהינו יפריחו (תהלים כ"ב, י"ד).

9

חג הפסח זמן חרותנו הוא הזמן אשר בו משתחררים מכל עבדות, כי מצרים הייתה היסוד והשורש של כל מיני העבדות שבעולם, ב"ת עבדים, וכל הלחץ אשר ישראל נלחצים ממי ששוא הכל הוא שורש פרד ראש ולענה מחצרים, כל אומות העולם המשתחררים על ישראל ולחצים אותם כולם הם נצוצות של מצרים, כל התנמה של אומות העולם היא שישאל יהיו להם עבדים, ולא ידעו

מי הגדה של פסח מרים

כי הליה של פסח ליל שמורים הוא לך, שמור ועימוד לשמור אליו את בית ישראל ולא לזולתו, ובו נחזקים כל העבדות והמסורות.